

Indianenverhalen van werkgroep Behoud Parel

LIMBURG

Iedereen kan zien, dat de natuur zich aan het herstellen is. Beken, grondwater en lucht worden schoner. In de veehouderij zijn na 1993 de ammoniakconcentraties door emissiebeperkende maatregelen met 25 procent gedaald.

Kunnen we dus tevreden achterover leunen? Nee. De LLTB, de Stichting Natuur en Milieu en de Dierenbescherming behoren tot de vele organisaties en instanties die in mei van dit jaar met minister Verburg afspraken hebben gemaakt over een duurzame veehouderij in Nederland. Dat kunnen bijvoorbeeld grotere stallen met daglicht zijn of meer ruimte om te bewe-

nog verder te beperken dan de 20 procent die de laatste tien jaar al zijn gehaald.

Enorme investeringen

Een van de vele Arendsoogverhalen van Behoud de Parel is, dat de landbouw steeds maar de hand boven het hoofd wordt gehouden. Laten we naar de praktijk kijken. De LLTB verdedigt een beleid, waarin de neerslag van ammoniak in het Natura2000-gebied De Peelvenen de komende jaren vermindert van nu 3.200 naar 1.500 mol. Dat vergt enorme investeringen in nieuwe staltechnieken en ook de sluiting van een aantal bedrijven die te dicht bij de Peel liggen. De 400 mol waar Behoud de Parel kennelijk op doelt zijn volstrekt onmogelijk,

schadelijke stoffen, beperking van geurhinder en van veterinaire risico's.

Overigens zien sommige ondernemers ook kansen in verbreding met bijvoorbeeld toeristische en recreatieve arrangementen, zorgactiviteiten en streekproducten. Dat komt de diversiteit ten goede. Voor beide ontwikkelingen moet plaats zijn op het platteland, ook voor natuur en landschap. De komende tien jaar wordt in Limburg 9.500 ha nieuwe natuur aangelegd. Dat is prima. De LLTB pleit er wel voor om agrarische ondernemers meer dan nu een rol te geven in het beheer van ons mooie landschap.

Eén ding staat vast: de agrarische sector kan alleen mét behoud van zijn internationale con-

gen. Duurzaam betekent ook minder uitstoot van broeikasgassen of fijnstof. Maar ook een veehouderij die gezond en veilig voedsel produceert van een hoge kwaliteit tegen een eerlijke prijs.

Afspraken

De fijnstofconcentratie in ons land bestaat voor 55 procent uit zeezout en zand, nog eens 30 procent komt van de industrie in Duitsland en Engeland en slechts 15 procent uit Nederlandse bronnen. Daarvan is een kwart afkomstig van de landbouw. En ook hier zijn stringente afspraken gemaakt om de uitstoot

zelfs met het sluiten van alle veehouderijbedrijven en het verbieden van alle verkeer in een straal van 50 kilometer rondom de Peel. Alleen al het buitenland is voor meer verantwoordelijk.

schaalvergroting

Ja, er zullen op daarvoor geschikte plaatsen op het platteland grotere (en landschappelijk goed ingepaste) stallen nodig zijn omdat de trend van schaalvergroting aan Nederland niet voorbijgaat. Met grote, moderne stallen kunnen ondernemers meer oog hebben voor dierenwelzijn, gezondheid, uitstoot van

currentiekracht naar een verdere duurzame productie groeien. Een agrarische ondernemer die toekomst ziet, zal ook in schone technieken investeren. Niet alleen om aan de steeds strengere regels te voldoen, maar ook omdat hij graag omgevingsbewust bezig is en óók daarin tot de mondiale top wil behoren.

Luid tierend je plek aan de gesprekstafel eisen belooft weinig goeds over de bereidheid om ook echt het gesprek aan te gaan. Misschien eerst eens komen kijken op een veebedrijf?

Herman Mertens
Woordvoerder LLTB